പ്രതിഭ

ദീപനാളം കുട്ടികളോടൊപ്പം

എല്ലാ മാസവും ആദ്യത്തെ ആഴ്ച

കൂട്ടുകാരേ, കേട്ടോളിൻ...

വായിച്ചും പഠിച്ചും മടുക്കുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും കുത്തിക്കുറിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നവരുണ്ടാവാം. കഥയാവട്ടെ, കവിതയാവട്ടെ, ചിത്രമാവട്ടെ– ഞങ്ങൾക്ക് അയച്ചുതരിക. ഉചിതമായവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്. ഒപ്പം, ഏതു മേഖലയിലായാലും കഴിവു തെളിയിച്ചവരെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയുമാവാം.

വിലാസം : പ്രതിഭ, ദീപനാളം വാരിക, പാലാ, പിൻ – 686 575

ഗാനലോകത്തെ വിസ്മയതാരമായി പാലാ സഞ്ജയ്

ദൈവം കനിഞ്ഞുനൽകിയ ശബ്ദമാധുര്യത്താൽ സംഗീതവേദികളിൽ നിറസാന്നിധ്യമാവുകയാണ് 'പാലാ സഞ്ജയ്' എന്നറിയപ്പെടുന്ന പാലാക്കാരൻ സഞ്ജയ് വി. ഐസൺ. അരങ്ങുകളിൽ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന പ്രകടനം കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന സഞ്ജയുടെ സ്വരമാധുരിയും മെയ്വഴക്കവും സ്വതഃസിദ്ധമായ നർമവും നിഷ്കളങ്കമായ പുഞ്ചിരിയും പ്രേക്ഷകരെ ഹരം കൊള്ളിക്കുന്നു.

കുറഞ്ഞൊരു കാലംകൊണ്ടുതന്നെ സംഗീതാസ്വാദകരുടെ മനസ്സുകളിൽ സുപ്രധാനമായൊരിടം നേടാനായെങ്കിൽ അതിനു പിന്നിലുള്ള സഞ്ജയുടെ പ്രയത്നങ്ങളും ചെറുതല്ല. ഒന്നാം ക്ലാസ്സുമുതൽ സഞ്ജയ് പാലാ കടയം സ്വദേശി പ്രസാദ്സാറിൽനിന്ന് കർണാടകസംഗീതം അഭ്യസിച്ചുതുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ, പ്രശസ്ത സംഗീതസംവിധായകനും ദേവരാജൻമാസ്റ്ററുടെ ശിഷ്യനുമായ, തിരുവനന്തപുരം സ്വദേശി സതീഷ് രാമചന്ദ്രൻസാറിന്റെ പക്കൽ പഠനം തുടരുന്നു. സിനിമാഗാനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത് ടെലിവിഷൻ ഷോകളിലൂടെ സുപരിചിതനായ കൊടുങ്ങല്ലൂർ സ്വദേശി നൗഷാദ്മാസ്റ്ററാണ്. പാലാ സ്വദേശി ഷിബു വിൽഫ്രഡ്സാറിൽനിന്ന് പിയാനോയും അഭ്യസിക്കുന്നു.

പാലാ ചാവറ സി.എം.ഐ. പബ്ലിക് സ്കൂളിൽ ഏഴാം ക്ലാസ് വിദ്യാർത്ഥിയായ സഞ്ജയ്, നഴ്സറിക്ലാസുകൾ മുതലേ സംഗീതമത്സരങ്ങളിൽ ഒട്ടേറെ സമ്മാനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൂട്ടി. ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പാലാ രൂപത കലോത്സവത്തിൽ സംഗീതമത്സരത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടിയത് ഏവരെയും അദ്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അഞ്ചാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ സംസ്ഥാനതലത്തിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനവും ഈ കൊച്ചുമിടുക്കൻ നേടുകയുണ്ടായി.

സഞ്ജയിലെ ഗായകന് ആവശ്യമായ പ്രോത്സാഹനവും പരിശീലനവും നൽകി കുട്ടിയെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതു നഴ്സറി ക്ലാസ്സിൽ അധ്യാപികയായിരുന്ന ദീപറ്റീച്ചറായിരുന്നു. സഞ്ജയ് ആലപിച്ച "സുനേനാ" എന്ന ഹിന്ദി ഗാനത്തെക്കുറിച്ച് ദീപറ്റീച്ചർ പലപ്പോഴും വാചാലയാകാറുണ്ട്. സ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. സാബു കൂടപ്പാട്ടും മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. മാത്യു കരീത്തറയും അധ്യാപകരായ ബെന്നി സാറും, അനീഷ് സാറും സഞ്ജയ്ക്കു നൽകുന്ന പ്രോത്സാഹനം വലുതാണ്. അരുണാപുരം ഇടവകപ്പള്ളിയിലെ വികാരി ഫാദർ മാത്യു പുല്ലുകാലായിലും വിശ്വാസപരിശീലകരും നൽകുന്ന പിന്തുണയും സഞ്ജയ്ക്കു കരുത്തേകുന്നു.

ശാലോം ടെലിവിഷനിൽ ഹോളി ബീറ്റ്സ് പരിപാടിയിൽ ഗാനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു ശ്രദ്ധേയനായ കാലത്താണ് പാലാ കമ്യൂണിക്കേഷൻസ് ഡയറക്ടറായിരുന്ന ഫാ. ഡോ. ജോയൽ പണ്ടാരപ്പറമ്പിൽ ജൂണിയർ സിങ്ങേഴ്സ് ഗാനമേള ട്രൂപ്പിൽ സഞ്ജയ്ക്ക് അവസരങ്ങൾ നല്കുന്നത്. മനോധൈര്യവും ആത്മവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ ജൂനിയർ സിങ്ങേഴ്സ് തനിക്കു നൽകിയ സംഭാവനകൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല - സഞ്ജയ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇപ്പോൾ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സീ കേരളം സരിഗമപ ലിറ്റിൽ ചാംപ്സ് സംഗീത റിയാലിറ്റി ഷോയിൽ, വിധികർത്താക്കളായ ഷാൻ റഹ്മാൻ, ഗോപീസുന്ദർ, സുജാത മോഹൻ എന്നിവരും സാങ്കേതിക വിദഗ്ധരും ഷോയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരും സഞ്ജയ്ക്കു നൽകുന്ന പ്രോത്സാഹനം ചെറുതല്ല. ഏതാനും ഭക്തിഗാന ആൽബങ്ങളിലും സഞ്ജയ് ഗാനങ്ങൾ ആലപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പാലാ സെന്റ് തോമസ് കോളജ് ഭൗതികശാസ്ത്രവിഭാഗം തലവൻ ഡോ. ഐസൺ വി. വഞ്ചിപ്പുരയ്ക്കലാണ് സഞ്ജയുടെ പിതാവ്. മാതാവ് ആശാ ജോൺ പാലാ സെന്റ് തോമസ് ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ അധ്യാപികയാണ്. സഹോദരി സേറാ മിയാ ഐസൺ പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ്സിലും സഹോദരൻ സിയാൻ വി. ഐസൺ ഒന്നാം ക്ലാസ്സിലും പഠിക്കുന്നു. ■

വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ മൊഴികൾ

ഒക്ടോബർ 1
വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ തിരുനാൾ

- എന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് പ്രാർത്ഥനയിലും ത്യാഗത്തിലുമാണ്. ഇവ എന്റെ അജയ്യമായ കരങ്ങളാണ്; വാക്കുകളെക്കാൾ മികച്ച രീതിയിൽ അവയ്ക്കു ഹൃദയങ്ങളെ ചലിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. അത് അനുഭവത്തിലൂടെ എനിക്ക് അറിയാം.
- കർത്താവായ യേശുവാണ് എന്റെ ന്യായാധിപൻ. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചു സൗമ്യമായി ചിന്തിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും. അവൻ പറയുന്നു; വിധിക്കരുത്, നിങ്ങളും വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല.
- എന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സ്നേഹംകൊണ്ട് എന്നെ സമാവരണം ചെയ്യുവാൻ ദൈവം തിരുമനസ്സായി. പുഞ്ചിരിയും അത്യന്തം സ്നേഹമസൃണമായ ലാളനകളുംകൊണ്ടാണ് എന്റെ ആദ്യസ്മരണകൾ മുദ്രിതമായിരിക്കുന്നത്.
- വൈദ്യന്മാരുടെ വൈദ്യനായ ഈശോ വാക്കുകൾ കൂടാതെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ സംസാരിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അവൻ ഉള്ളിലുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഓരോ നിമിഷവും ഞാൻ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളിലേക്ക് അവൻ എന്നെ നയിക്കുന്നു.
- സമസ്തവും നല്ല ദൈവത്തിൽനിന്നാണു വരുന്നതെന്ന് സകലരും ഗ്രഹിക്കും. എനിക്ക് ഉണ്ടാകാവുന്ന സമസ്ത മഹിമയും സൗജന്യദാനമായിരിക്കും; അതൊന്നും എന്റെ വക ആയിരിക്കുകയില്ല. ലോകം മുഴുവനും അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കും.

GK QUIZ

1. "രക്തവും മാംസവുമുള്ള ഇത്തരമൊരു മനുഷ്യൻ ഈ മണ്ണിൽ ചവിട്ടി നടന്നിരുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ വരുംതലമുറ പ്രയാസപ്പെട്ടേക്കാം." ആര് ആരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതാണിത്?
2. 'Water, water everywhere, Nor any drop to drink.' ഇത് ആരുടെ വരികളാണ്?
3. ഇന്ത്യയിൽ ഭൂദാനപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചതാര്?
4. എവറസ്റ്റ് കിഴടക്കിയ ആദ്യ ഇന്ത്യൻ വനിത?
5. കേരളത്തിലെ ആദ്യ മിയാവാക്കി ഫോറസ്റ്റ് എവിടെയാണ്?

ഉത്തരങ്ങൾ 11–ാം പേജിൽ

വായന

കേരളചരിത്രത്തിന്റെ നാൾവഴികളിലൂടെ

വിദ്യ വിജയകുമാർ
MA Bhashasasthram
Malayalam Sarvakalasala
Tirur

തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തിന്റെയും കേരളത്തിന്റെയും 5500 വർഷത്തോളമുള്ള ചരിത്രമാണ് മനു എസ്. പിള്ളയുടെ ദന്തസിംഹാസനം വിവരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സുഗന്ധവ്യഞ്ജനങ്ങളും തേടി 1498 ൽ വാസ്കോ ഡി ഗാമ കേരളമണ്ണിൽ കാലുകുത്തിയതോടെ കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രം മറ്റൊന്നായി. നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ബദ്ധശത്രുക്കളായി. പ്രാദേശികഭരണകൂടങ്ങൾ തകർന്നടിഞ്ഞു. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ സഹായത്തോടെ നാടുവാഴികൾപോലും രാജാക്കന്മാർക്കെതിരേ പടനയിക്കുകയും അധികാരം പിടിച്ചടക്കുകയും ചെയ്ത്, ഒടുവിൽ വിദേശികൾക്ക് തങ്ങളുടെ രാജ്യം വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ട ഗതികേടിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നു.

പൗരാണികകാലംമുതൽ സകല ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുമായും കച്ചവടബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന കേരളം പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ അധികാരദണ്ഡിൻകീഴിലമർന്നു. ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങളും മതസ്പർദ്ധയും കേരളമണ്ണിൽ വിതയ്ക്കാൻ പോർച്ചുഗീസ് അധിനിവേശത്തിനു കഴിഞ്ഞുവെന്നത് വാസ്തവമാണ്. ഇതിന്റെ ഫലമായി രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെയും അരാജകത്വത്തിന്റെയും യുഗത്തിനാണ് തുടക്കം കുറിച്ചത്. ഇതിനിടയിൽ അധികാരം കരസ്ഥമാക്കിയ മാർത്താണ്ഡവർമ മഹാരാജാവാണ് തിരുവിതാംകൂറിനെ ഒരു ഏകീകൃതഭരണത്തിൻകീഴിലെത്തിച്ചത്. കേരളചരിത്രത്തിന്റെ നാൾവഴികളുടെ ഓരോ ഏടിലൂടെയും കടന്നുപോകുന്നുണ്ട് ഗ്രന്ഥകാരൻ.

മറ്റൊരു ജനതയ്ക്കും അവകാശപ്പെടാനില്ലാത്ത സാംസ്കാരികത്തനിമ കേരളത്തിനുണ്ടായത് ഒരുപക്ഷേ, അതിന്റെ ഭൂപ്രകൃതിയുടെ പ്രത്യേകതകൊണ്ടുകൂടിയായിരിക്കാം. അറബിക്കടലിനും സഹ്യപർവതത്തിനും ഇടയിൽ കിടന്ന കേരളത്തിന് വ്യത്യസ്തമായൊരു സംസ്കാരമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. മരുമക്കത്തായം എന്ന വിചിത്രമായ ഒരു പിൻതുടർച്ചാവകാശം കേരളത്തിലെ പല രാജകുടുംബങ്ങളിലും ചില പ്രമുഖ സമുദായങ്ങളിലും നിലനിന്നിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്ക് രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ ശക്തമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കാൻ ആ സമ്പ്രദായം കാരണമായി. മരുമക്കത്തായത്തിലെ ദോഷവശങ്ങളെക്കാൾ, കേരളത്തിലെ സ്ത്രീകൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചും, ഒരു പെണ്ണിന്റെ വ്യക്തിത്വമെന്നത് അവളുടെ വേഷമോ ശരീരമോ അല്ലെന്നുള്ള കാഴ്ചപ്പാടും ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പറഞ്ഞുതരുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീകൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്ന അമിതാധികാരത്തിൽ അസ്വസ്ഥരായിരുന്ന പുരുഷസമൂഹത്തിന്റെ അസംതൃപ്തിയും തത്ഫലമായുണ്ടായ മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ തകർച്ചയും അധികാരവടംവലികളും മനു എസ്. പിള്ള വ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ചരിത്രവിവരണത്തിൽ സ്ത്രീകളെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തൊരു കാലത്തിന്റെ വെളിച്ചമുണ്ട്. രാജവംശത്തെക്കുറിച്ചുമാത്രമല്ല, കേരളത്തിലെ സാമൂഹികചരിത്രം, വാണിജ്യബന്ധങ്ങൾ, പത്രമാധ്യമങ്ങൾ, ചായയുടെ കഥ, ദേവദാസീസമ്പ്രദായം, മലയാളത്തിലെ ആദ്യസിനിമ വിഗതകുമാരനും അതിലെ റോസിയെന്ന താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരിയായ നടിയും, തീവണ്ടിപ്പാത, കലാപങ്ങൾ, ആഭിചാരങ്ങൾ, വിപ്ലവം, സ്വതന്ത്രേന്ത്യ തുടങ്ങി അനവധി വിഷയങ്ങൾ ഈ പുസ്തകം ചർച്ച ചെയ്യുന്നു.

രാജകുടുംബത്തിൽ പിൻതുടർച്ചയ്ക്കായി പെൺകുട്ടികൾ ഇല്ലാതെവന്നതിനാൽ ആറ്റിങ്ങൽ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്ന് തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിലേക്കു ദത്തെടുക്കപ്പെട്ട സേതുലക്ഷ്മിബായിയുടെയും സേതുപാർവതിബായിയുടെയും ജീവിതത്തിലൂടെ, രാജകൊട്ടാരത്തിന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ ഉരുത്തിരിയുന്ന പകയുടെയും അധികാരക്കൊതിയുടെയും കഥകൾ പറയുന്ന രചയിതാവ് ചരിത്രാഖ്യാനത്തിന്റെ പുതിയൊരു ശൈലി വായനക്കാരനു തുറന്നുതരുന്നു.

'പണ്ടെനിക്കൊരു രാജ്യമുണ്ടായിരുന്നു' എന്ന സേതുലക്ഷ്മിബായിയുടെ വാക്കുകളിലാണ് പുസ്തകം അവസാനിക്കുന്നത്. ചരിത്രത്തിന്റെ വിസ്മൃതിയിൽ മറഞ്ഞ തിരുവിതാംകൂറിലെ അവസാനത്തെ റാണിയായിരുന്ന സേതുലക്ഷ്മിബായിയുടെ ജീവിതത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തിന്റെ ചരിത്രവും, അധികാരവടംവലികളുടെയും രണ്ടു സഹോദരിമാരുടെ അധികാരപ്പോരാട്ടങ്ങളുടെയും വിചിത്രകഥകളും വായനക്കാരെ അതിശയിപ്പിക്കും. ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന മനു എസ്. പിള്ള ഒരു മുത്തശ്ശിക്കഥപോലെ ലളിതമായി ഓരോ അദ്ധ്യായത്തെയും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു.

ദന്തസിംഹാസനത്തിന്റെ ഏടുകളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാകും, മൺമറഞ്ഞുപോയവർക്ക് ഏറെ പറയാനുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന്. ■

സ്വർഗകവാടങ്ങൾക്കുമപ്പുറം

ആൻ മരിയ തോമസ്
Class : XII
St. Mary's HSS, Pala

അതൊരു സന്ധ്യാസമയമായിരുന്നു. ചെമ്മാനത്തെ കീറിമുറിച്ച് കടൽപ്പക്ഷികൾ ചില്ലകളിൽ ചേക്കേറുന്നത് തന്റെ അമ്മയുടെ മടിത്തട്ടിലിരുന്ന് അവൻ കണ്ടു. മുത്തുച്ചിപ്പികളും ശംഖുകളും അവന്റെ കണ്ണിലുടക്കി. കാറ്റു തഴുകിയ അവന്റെ മൺവീടിനെ തിരമാലകൾ അടിച്ചിട്ടു. മറിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന മൺവീടിന്റെ വെള്ളക്കൊടിയെ നോക്കി ആ ബാലൻ അമ്മയോടു ചോദിച്ചു: ''നമ്മളൊക്കെ മരിച്ചുപോയാൽ എന്താവും അമ്മേ സംഭവിക്കുക?'' അധികം ആലോചനയ്ക്ക് ഇടം കൊടുക്കാതെ അമ്മ അവന് ഉത്തരം നൽകി: ''ഒന്നുകിൽ നമ്മൾ സ്വർഗത്തിൽ ചെല്ലും; അല്ലെങ്കിൽ നരകത്തിൽ പോകും.'' ഉടൻതന്നെ ബാലൻ അടുത്ത ചോദ്യവും ചോദിച്ചു: ''സ്വർഗത്തിൽ പോകാൻ എന്താണമ്മേ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടത്?'' വല്യ തത്ത്വങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും നല്കാൻ നില്ക്കാതെ ആ ചോദ്യത്തിനും ഒറ്റവാക്യത്തിൽ ഒരുത്തരം അമ്മ നൽകി: ''ജീവിതത്തിലുടനീളം മറ്റുള്ളവരോടു കരുണ കാട്ടുക.''

കാലൊടിഞ്ഞ കുഞ്ഞുകിളിയെ പരിപാലിച്ചും വാടിപ്പോയ ചെടികൾക്കു വെള്ളമൊഴിച്ചും റോഡ് മുറിച്ചു കടക്കാൻ വൃദ്ധനെ സഹായിച്ചും ആ കൊച്ചുബാലൻ അവനു മനസ്സിലായ 'കരുണ' എന്ന ആശയത്തെ അന്നുമുതൽ കൂടെക്കൂട്ടി. കൗമാര-യൗവനകാലങ്ങളെല്ലാം കടന്നു വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തിയപ്പോഴും ആ മനസ്സിന്റെ നൈർമല്യം കൂടിക്കൂടി വന്നു.

സമയം രാത്രിയായി. മുറിയിലെ ജനാലകൾ തുറക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ജനാലയിലൂടെ വന്ന കുളിർകാറ്റ് വൃദ്ധനെ മെല്ലെ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി നോക്കി. ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ എണ്ണമറ്റ മണൽത്തരികൾക്കു സമമായി അവനു തോന്നി. കഴിഞ്ഞുപോയ സായംസന്ധ്യകളെ അയാൾ സ്മരിച്ചു. ആ അമ്മയുടെ മടിത്തട്ടിലിരുന്ന് ആദ്യമായി കടൽ കണ്ട ആ സന്ധ്യ തനിക്ക് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ടതാണെന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ചിന്താമഗ്നനായ വൃദ്ധൻ ശാന്തമായി കണ്ണുകൾ തുറന്നു. കൈയിലൊരു ചുരുളെഴുത്തുമായി മരണദൂതൻ തനിക്കു മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ദൂതൻ പറഞ്ഞു: ''ഇതു ഞാനാണ്; നിന്നെ സുരക്ഷിതമായി എത്തിക്കാൻ എന്നെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും പോകുന്നതിനുമുമ്പായി ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കട്ടെ. നിനക്ക് എവിടെച്ചെല്ലണമെന്നാണ് ആഗ്രഹം? എല്ലാവരെയുംപോലെ സ്വർഗമോ അതോ...?''

വൃദ്ധൻ പുഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ''എവിടേക്കായാലും ഞാൻ വരാൻ ഒരുക്കമാണ്.'' ദൂതൻ വൃദ്ധനെ ആശ്ചര്യത്തോടെ നോക്കി. പുഞ്ചിരി മായാത്ത വദനത്തോടെ വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു: ''നരകത്തെ എപ്രകാരം സ്വർഗമാക്കാമെന്ന് എനിക്കറിയാം.'' ദൂതൻ ചോദിച്ചു: ''എപ്രകാരം?'' വൃദ്ധൻ ഉത്തരം നല്കി: ''കാരുണ്യത്തിലൂടെ...''

ഇരുവരും യാത്ര തുടങ്ങി. വെള്ളിമേഘങ്ങൾക്കിടയിലൂടെയുള്ള യാത്രയിൽ വൃദ്ധനു പ്രായം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു വന്നു. ഒടുവിൽ പഴയ ബാലനായും ഒരു ശിശുവായും അവൻ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. മാലാഖമാർ ശിശുവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. പുതുതായി നെയ്ത വെള്ളക്കുഞ്ഞുടുപ്പ് അവനെ ധരിപ്പിച്ചു.

മേഘപാദത്തിലൂടെ ഓടിക്കയറിയ അവനെ സുന്ദരിയായ ഒരമ്മ എടുത്തു മടിയിലിരുത്തി. പണ്ട് അവന് അമ്മ കടൽ കാണിച്ചുതന്നതുപോലെ മഞ്ഞുകണങ്ങളിൽ വെയിലേറ്റ, മഴവിൽനിറങ്ങൾകൊണ്ടു വർണാഭമായ ഒരു പ്രഭാതം ആ അമ്മ അവനു കാട്ടിക്കൊടുത്തു. ■

ഇന്ത്യ ബുക്ക് ഓഫ് റെക്കോർഡ്സിലേക്ക് ജിതിന്റെ മിന്നൽ 'പുഷ് അപ്'

കണ്ണടച്ചു തുറക്കുന്ന വേഗത്തിൽ ജിതിൻ ജെ. ജോസ് 'പുഷ് അപ്' അടിച്ചു നേടിയെടുത്തത് ഇന്ത്യ ബുക്ക് ഓഫ് റെക്കോർഡ് നേട്ടം. അതും ഒരു കാൽ ഉയർത്തിനിന്നുള്ള പുഷ് അപ്. 1.30 സെക്കൻഡിനുള്ളിൽ 71 പുഷ് അപ് ഒറ്റക്കാലിൽ ചെയ്താണ് ചൂണ്ടച്ചേരി സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോളജിലെ എംബിഎ വിദ്യാർത്ഥിയായ ജിതിൻ റെക്കോർഡിട്ടത്. ഒന്നാം ക്ലാസ് മുതൽ കരാട്ടെ പരിശീലിക്കുന്നുണ്ട്.

കരാട്ടെയിൽ ബ്ലാക്ക് ബെൽറ്റ് നേടിയിട്ടുള്ള ജിതിൻ പരിശീലനത്തിന്റെ ഭാഗമായി പുഷ് അപ് ദിവസവും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

പുഷ് അപ്പിലെ ഗിന്നസ് റെക്കോർഡ് നേട്ടം കണ്ടതോടെയാണ് ഒരു കാൽ ഉയർത്തിനിന്നുള്ള പുഷ് അപ് റെക്കോർഡ് നേട്ടത്തിനായി ശ്രമം നടത്തിയത്. കോട്ടയം ജില്ലയിലെ കാഞ്ഞിരമറ്റം പാറേക്കുളത്ത് ജിജി ജോസഫ് - മിനി ജിജി ദമ്പതികളുടെ മകനാണ്. ഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥിനികളായ ജിന്നുവും ജീതുവുമാണ് സഹോദരിമാർ.

ഒക്ടോബറിന്റെ സുഗന്ധം

ആൽബിൻ ജിജോ
B Sc Maths,
St. Thomas College, Pala

ഒക്ടോബറിന് പ്രേഷിതന്റെ ഗന്ധമാണ്. ആഗോള മിഷൻ മദ്ധ്യസ്ഥയായ ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ തിരുനാളോടെയാണല്ലോ ഒക്ടോബർ വിരിയുന്നത്. കൂപ്പിയ കൈകളിൽ താങ്ങിനിർത്തപ്പെട്ട ഓരോ ആത്മാക്കളും സുവിശേഷവേലയുടെ ലളിതമായ നിദർശനമാണ്. ചെറിയ കാര്യങ്ങളെ സ്നേഹത്തോടെ ചെയ്തുതീർത്ത കൊച്ചുത്രേസ്യാപ്പുണ്യവതി, സ്നേഹിച്ച് വിശുദ്ധരാവാൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഒക്ടോബറിൽ നാം സ്മരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്വന്തം മദ്ധ്യസ്ഥനാണല്ലോ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കുഞ്ഞച്ചൻ. പ്രേഷിതന്റെ മറ്റൊരു മുഖമാണത്. പഞ്ചസാരക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടെത്താൻ എളുപ്പമായിരിക്കും. പക്ഷേ, ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു പഞ്ചസാരത്തരി കണ്ടെത്താൻ ഉറുമ്പിനോളം ചെറുതാവണം. ഒറ്റപ്പെട്ടവന്റെ മധുരത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ ചെറുതായതുകൊണ്ടാവാം കുഞ്ഞച്ചൻ എന്ന പേര് സ്വർഗം ചാർത്തിക്കൊടുത്തത്.

ജാതിക്കോമരങ്ങളുടെ അധിനിവേശസമയത്ത്, തെറ്റിക്കിടക്കുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ പേരു ചൊല്ലി വിളിച്ച ഇടയനാണ് കുഞ്ഞച്ചൻ. സഭയ്ക്കുള്ളിൽ എതിർപ്പുകളുണ്ടായപ്പോഴും തന്റെ മക്കളെ ചേർത്തുപിടിച്ച ആ വൈദികൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിമളമായിരുന്നു. ദളിത് സഹോദരങ്ങളുടെ അടുപ്പു കല്ലുകളോളം വലുതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിന്റെ വിശാലത. അവരുടെ കുടിലുകൾ കുഞ്ഞച്ചൻ ദൈവാലയങ്ങളാക്കി. കാസയിലും പീലാസയിലും ഉയർത്തപ്പെട്ടവന്റെ പ്രകാശം കുഞ്ഞച്ചൻ കഞ്ഞിപ്പാത്രങ്ങളിലേക്കു സംവഹിച്ചപ്പോൾ, ചുങ്കക്കാരെയും വിജാതീയരെയും തേടിയിറങ്ങിയ യേശുവിന്റെ രൂപം രാമപുരത്തെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ ജനം കണ്ടു.

കുഞ്ഞച്ചൻ ഒരു വിപ്ലവമാണ്. മതവും വിശ്വാസവും അധികാര, പ്രശസ്തീദാഹങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന ലജ്ജാവഹമായ ശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ, സുവിശേഷത്തിനു നിറമില്ലെന്നു പഠിപ്പിച്ചവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

കുഞ്ഞച്ചന്റെ തുടക്കമിട്ട വിപ്ലവം പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള കടമ നമുക്കുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഗന്ധമുള്ള പ്രേഷിതരാകാനുള്ള വിളിയാണത്.

ചെറുപുഷ്പമിഷൻലീഗിന്റെ സ്ഥാപകദിനവും ഒക്ടോബറിലാണെന്നതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. പ്രേഷിതമാസമാണ് ഒക്ടോബർ. തന്നോടുതന്നെയുള്ള സുവിശേഷപ്രഘോഷണംവഴി ക്രിസ്തുവിന്റെ ഗന്ധമാകാൻ സാധിച്ചാൽ പരിമളം പരത്താതിരിക്കാനാവുമോ?

ഒക്ടോബർ ചോദ്യചിഹ്നമാണ്. കൂദാശകളിലൂടെ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട സുവിശേഷപ്രഘോഷണമെന്ന ഉത്തരവാദിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വസ്തത വിലയിരുത്തേണ്ട സമയമാണിത്. വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്, കുഞ്ഞച്ചനെപ്പോലെ സ്വയം മുറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം ചുറ്റുമുള്ളവരിലേക്കു സംവേദിക്കാനുള്ള ശ്രമവും പ്രാർത്ഥനയും ഉണ്ടാവട്ടെ. ■

കഥ

പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്ക് ഇനി എപ്പോൾ?

അവന്തിക അഭിജിത്
Std - VIII, Little Flower H.S.
Chemmalamattom

ഓരഞ്ച...ഞ്ച്..., ഈ..രഞ്ചു പത്ത്, മൂ...വഞ്ചു പതിനഞ്ച്.....

''ഈ പെണ്ണ് പുതപ്പിന്റെ കീഴിൽക്കിടന്നാണോ പട്ടിക പഠിക്കുന്നത്. സ്കൂളിൽ പോവാനുള്ളതല്ലേ... എണീറ്റുവാ....'' അമ്മ വിളിച്ചെണീൽപ്പിച്ചു.

നല്ല മഞ്ഞുള്ള ദിവസമായിരുന്നു.

പാലുവാങ്ങാൻ പോകുന്ന വഴിയിലെ കാട്ടുചെടികൾക്കിടയിലുള്ള എട്ടുകാലിവലകൾ മുഖത്തു തട്ടി. ദേഹത്തു പറ്റിപ്പിടിച്ച വലകൾ തൂത്തുതുടച്ചു.

അമ്മ ചായയുണ്ടാക്കി. ദോശയും ചമ്മന്തിയും വിളമ്പി.

ഞാൻ ചോറ്റുപാത്രമെടുത്തു കഴുകിവച്ചപ്പോൾ അമ്മ പാത്രം നിറയെ ചോറു വിളമ്പി.

''ചോറ് ഇത്തിരി മതിയമ്മേ... കറികൾ കുറേ വച്ചോ.''

അമ്മ കറികളുടെയൊക്കെ മീതെ ചോറ്റുപാത്രത്തിന്റെ വട്ടത്തിലുള്ള മുട്ടപൊരിച്ചതും വച്ചു.

മേശയിൽനിന്നു സയൻസിന്റെ നോട്ടുബുക്കെടുത്ത് അല്പനേരംകൂടി ഞാൻ വായിച്ചു.

''ഇന്ന് സയൻസിന്റെ പരീക്ഷയുണ്ട്.''

സ്കൂളിൽ പോകാനിറങ്ങിയപ്പോൾ മഴ പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മഴയത്തു പുതിയ കുട ചൂടി കൂട്ടുകാരോടൊത്തു കുശലങ്ങൾ പറഞ്ഞു നടന്നു.

പോയവഴി ഞാൻ ചാണകത്തിൽ ചവിട്ടി.

''അയ്യേ... എടീ... എനിക്കിട്ടൊന്നടിച്ചേടീ. ചാണകത്തിൽ ചവിട്ടിയാൽ റ്റീച്ചറിന്റെ അടിയുറപ്പാ.''

അടിക്കാനൊരവസരമായതു കൂട്ടുകാരികൾ മുതലാക്കി. എല്ലാവരും ചറപറ അടി.

''സാരമില്ല. ചോദിച്ചു വാങ്ങിയതല്ലേ. റ്റീച്ചറിന്റെ കൈയിൽനിന്ന് അടി കിട്ടില്ലല്ലോ.''

വഴിയരുകിൽ തൊട്ടാവാടിച്ചെടികളുടെ ഇലകൾ പുത്തനുണർവ്വോടെ നിൽക്കുന്നു. അവയുടെ പൂക്കൾ പൂത്തിരിപോലെ ചിരി തൂകി.

ആൻസി പറഞ്ഞു: ''തൊട്ടാവാടിച്ചെടിയുടെ അറ്റം ഒറ്റക്കൈകൊണ്ട് ഇലകൾ അറിയാതെ കെട്ടണം. അങ്ങനെ കെട്ടിയാൽ അടി കിട്ടില്ല. ഞാൻ പരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാ.''

ഞാനൊരു പരിശ്രമം നടത്തി.

കൂട്ടുകാരെല്ലാം നോക്കിനിൽക്കെ എന്റെ കൈവിരലിൽ മുള്ളുതറച്ചു.

ഇല അനങ്ങാതെ, അനക്കാതെ തൊട്ടാവാടിത്തുമ്പുകെട്ടി. ചെറിയ ഇലകൾ കൂമ്പി.

ചില ഇലകൾ അറിഞ്ഞതുമില്ല.

ക്ലാസ്റൂമിന്റെ പടിയിൽ കയറിയപ്പോൾ എന്റെ കുടയൊന്നു വട്ടം കറക്കി. കുടയിൽ പറ്റിയിരുന്ന വെള്ളമെല്ലാം ചേമ്പിലയിൽനിന്നു വെള്ളം ഊർന്നു പോകുംപോലെ പോയിരിക്കുന്നു.

കൂട്ടുകാരെയെല്ലാം ഗമയോടെ എന്റെ കുടയുടെ മുകൾഭാഗം കാണിച്ചു.

''ഇതു കണ്ടോ.... എന്റെ കുടയിൽ ഒട്ടും വെള്ളമില്ല. നിങ്ങളുടെ കുട മൊത്തം നനഞ്ഞിരിക്കുന്നു.''

ക്ലാസിൽ റ്റീച്ചർ വന്നു. ഹാജരെടുത്തു.

''എല്ലാം പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞല്ലോ? പരീക്ഷാ ബുക്ക് എടുത്തോളൂ.'' റ്റീച്ചർ പറഞ്ഞു.

''സസ്യങ്ങളെ മൈക്രോസ്കോപ്പിലൂടെ നിരീക്ഷിക്കാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന സ്റ്റെയിനാണ് --?''

ഞാൻ മേലോട്ടുനോക്കി, എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും ആ ഉത്തരം കിട്ടിയില്ല.

അടുത്തിരിക്കുന്ന വിസ്മയയെ പേന വച്ചൊന്നു തോണ്ടി.

റ്റീച്ചർ വടിയുമായി വന്നു. കൈകൾ താനേ നീണ്ടു.

ഉള്ളംകൈയിൽ ആഞ്ഞൊരടി.

ഞാൻ ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഞെട്ടിയുണർന്നു.

സ്വപ്നത്തിലൂടെയെങ്കിലും ഒരു ദിവസം സ്കൂളിൽ പോകാനായല്ലോ. ■

ക്വിസ് ഉത്തരങ്ങൾ

- ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റിൻ ഗാന്ധിജിയെക്കുറിച്ച്
- സാമുവൽ ടെയ്‌ലർ കോൾറിഡ്ജ്
- വിനോബാ ഭാവെ
- ബചേന്ദ്രി പാൽ
- തിരുവനന്തപുരം പുലിയാർകോണം

അതിരുകളില്ലാത്ത സ്നേഹം

കഥ

സൂര്യ സന്തോഷ്
VGSM Nursing School
Mysore

അന്ന് നല്ല തണുപ്പുള്ള ഒരു രാത്രിയായിരുന്നു. കഴുത്തിൽ ഒരു തോർത്തു ചുറ്റി, കൈയിൽ ഒരു ലാത്തിയുമായി ഞാൻ നടന്നു. രാത്രി ഏറെയായി. രാത്രിഡ്യൂട്ടി തന്ന സാറിനെ ചീത്തവിളിച്ചുകൊണ്ടാണ് യാത്ര. കൈയിലെ ടോർച്ചിന്റെ പ്രകാശം മങ്ങിത്തുടങ്ങി.

തെരുവുവിളക്കിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ അകലെ മരച്ചുവട്ടിൽ ഒരു ആളനക്കം ഞാൻ കണ്ടു. നിമിഷനേരംകൊണ്ട് അവിടെ എത്തി. ഈ സമയം ഒരു പുതപ്പിനുള്ളിലേക്ക് രണ്ടു കാലുകൾ വലിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ ഞാൻ ആ പുതപ്പ് വലിച്ചു മാറ്റി. ഞാൻ കണ്ട കാഴ്ച ദയനീയമായിരുന്നു. കരഞ്ഞു ചീർത്ത കണ്ണുകൾ, ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ ശരീരം, ഒന്ന് എണീറ്റുനിൽക്കാൻപോലും ആവാത്ത ഒരു വൃദ്ധയയിരുന്നു അത്.

ഞാൻ ആ അമ്മയോട് സ്നേഹത്തോടെ ചോദിച്ചു: അമ്മേ അമ്മയ്ക്ക് എന്താണു പറ്റിയത്? അമ്മേ എന്ന് സ്നേഹത്തോടെ ഞാൻ വിളിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കേൾക്കുന്നതുപോലെയായിരുന്നു അമ്മയുടെ സന്തോഷം.

പിന്നീട് അമ്മ മറുപടി പറയാൻ തുടങ്ങി. ''മകനേ, ഈ പറയാൻ പോകുന്നത് എന്റെ വീട്ടിലെ മാത്രം അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചല്ല. ഇക്കാലത്ത് എല്ലാ വീടുകളിലും കണ്ടുവരുന്ന അവസ്ഥയാണ്.'' ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾതന്നെ അമ്മയുടെ ജീവിതം അറിയാൻ എനിക്ക് ആകാംക്ഷ വർദ്ധിച്ചു.

''വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ദൈവം അവനെ എനിക്കു തന്നപ്പോൾ ഞാൻ വളരെയധികം സന്തോഷിച്ചു. അവനെ തലയിലും തറയിലും വെക്കാതെ എന്റെ മാറോടു ചേർത്താണ് ഞാൻ വളർത്തിയത്. അവൻ ജനിച്ചു രണ്ടു വർഷത്തിനുള്ളിൽ എന്നെയും മകനെയും ഒറ്റയ്ക്കാക്കി അദ്ദേഹം ദൈവത്തിനരികിലേക്കു പോയി. ഓരോ വീട്ടിലും അടുക്കളപ്പണിയെടുത്താണ് ഞാൻ അവനെ വളർത്തിയത്. ഒടുവിൽ ഉയർന്ന ജോലിയും കൂട്ടിന് ഒരു ഭാര്യയും വന്നപ്പോൾ അവൻ എന്നെ മറന്നുതുടങ്ങി. പിന്നെ ആ വീട്ടിൽ ഒരു വേലക്കാരിയുടെ സ്ഥാനമായി എനിക്ക്. വീട്ടിൽ ആരേലും വന്നാൽ അമ്മയാണെന്നു പറയാൻ പോലും അവനു മടിയാണ്.'' നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന കണ്ണുകളോടെ ആ അമ്മ പറഞ്ഞു. ''മകനേ, സ്നേഹത്തിന് ഈ നാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു വിലയും ഇല്ല. കാശുണ്ടെങ്കിൽ ആരും ആകാം. മകന്റെ കുറ്റപ്പെടുത്തലും മരുമകളുടെ ശാസനയും സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ ആ വീടു വിട്ട് ഇറങ്ങിയതാണ് ഈ അമ്മ. എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ ഇവിടെവരെയെത്തി.''

ഞാൻ ഒരു മടിയും കൂടാതെ ചോദിച്ചു: ''അമ്മ എന്റെകൂടെ പോരുന്നോ?'' ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട് ആദ്യം അമ്മ സന്തോഷിച്ചെങ്കിലും പിന്നെ വീണ്ടും ആ സന്തോഷം മങ്ങിപ്പോയി.

''എന്തുപറ്റി അമ്മേ?'' ഞാൻ ചോദിച്ചു. ''ഇല്ല മോനേ, ഞാൻ വരുന്നില്ല. ഞാൻ വരുന്നതിൽ നിനക്കു സന്തോഷമാണെങ്കിലും നിന്റെ കുടുംബത്തിലെ മറ്റാളുകൾക്ക് ഒരിക്കലും അത് നല്ലതായി തോന്നുകയില്ല. ഓരോ വീട്ടിലും എന്റെ മക്കളെപ്പോലെ ആരെങ്കിലും കാണും. മക്കൾ സ്വന്തം കാലിൽ നിന്നു കഴിഞ്ഞാൽ മാതാപിതാക്കളുടെ സ്വത്തിലായിരിക്കും അവരുടെ കണ്ണ്. ഒടുവിൽ അതും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ കറിവേപ്പിലയ്ക്കു സമമായിരിക്കും ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരുടെ അവസ്ഥ.''

കാഹളം മുഴക്കി കൂടണഞ്ഞ കിളികൾ വീണ്ടും പറന്നുയർന്നു. സൂര്യൻ തന്റെ പൊൻതൂവൽ വിടർത്തി. ''മകനേ, നീ പൊക്കോ ഞാൻ ഇനിയുള്ള കാലം ഇങ്ങനെ കഴിച്ചുകൊള്ളാം. ഒരു പ്രാർത്ഥനയേയുള്ളൂ, ദൈവമേ, എന്റെ മകനെ കാത്തോണേ. എന്റെ മകന് ഒന്നും സംഭവിക്കരുതേ.''

''ഇത്രയും ദ്രോഹങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും അമ്മ എന്തിനാ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്?'' ''എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും അവൻ എന്റെ മകനല്ലേ,'' അമ്മ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ഞാൻ അമ്മയുടെ അരികിൽനിന്ന് അകന്നു. ഇന്നു വൈകിട്ട് ഞാൻ വരുമ്പോൾ ഈ അമ്മ ഇവിടത്തന്നെ കാണുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ, നിറകണ്ണുകളുമായി ഞാൻ യാത്രയായി. ■

നാരകക്കാളിയും ഞാനും

നയന ഡി.
+2 - Naduvannur HSS
Vakayad, Kozhikodu

പത്തു ദിവസംമുന്നേ ഒരു കറിവേപ്പിന്റെ തണ്ടിന്റെകൂടെ ഇവനെ ഞാൻ കറിയിൽ ഇട്ടേനെ. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയതു കൊണ്ട് മൂപ്പര് രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇല്ലെങ്കിലൊരു 'പുഴുക്കറി' കഴിക്കാമായിരുന്നു.

എന്റെ കൈയിൽ കിട്ടിയതുകൊണ്ട് അവനെയങ്ങനെ വെറുതേ വിടാൻ ഞാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. മൂപ്പരെ നിരീക്ഷിക്കാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ തത്കാലത്തേക്ക് പുഴുവിനെ ഞാൻ എന്റെ റൂമിന്റെ ജനലിൽ വച്ചു. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ് വന്നുനോക്കിയപ്പോളല്ലേ...? അവനെ കണ്ടില്ല. വീട് അരിച്ചുപെറുക്കി ഞാൻ തപ്പി. എന്നിട്ടോ...? ഒരുകാര്യവും ഉണ്ടായില്ല. പക്ഷേ, അടുത്ത ദിവസം? എന്റെ മുന്നിൽത്തന്നെ ഹാജരായി. അടുത്തു പോയി നോക്കിയപ്പോൾ മനസ്സിലായി അത് പ്യൂപ്പയാവാൻ കയറിക്കൂടിയതാണെന്ന്. മണ്ടൻ പുഴു! സ്വസ്ഥമായിരിക്കാൻ അത് കണ്ടുപിടിച്ച സ്ഥലമേ...

നീണ്ട ഒമ്പതു ദിവസങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു.

സാധാരണമായൊരു പ്രഭാതത്തിൽ അതിസുന്ദരനായ ആ പൂമ്പാറ്റയെ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ എണീറ്റുവന്നത്. ഞാൻ കാണുമ്പോഴേക്കും അത് പ്യൂപ്പയിൽനിന്ന് ഒരുവിധം പുറത്തുവന്നിരുന്നു. അതിനെ പിടിക്കാൻ ഞാൻ കൈ നീട്ടി. എന്റെ കൈയിലേക്ക് അതു ചാടിക്കയറി. ഞാൻ ഫോണെടുത്ത് ഒത്തിരി ഫോട്ടോ എടുത്തു. അതിനും എന്റെ ഫോണിനും മടുത്തിട്ടും എനിക്കു മതിയായിട്ടില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ, പൂമ്പാറ്റ എന്റെ കൈയിൽനിന്നു പറന്ന് മുറ്റത്തേക്കു രക്ഷപ്പെട്ടു.

അതിനു വിശക്കുന്നുണ്ടെന്നു കരുതി തേൻ കുടിക്കുവാൻ പൂവിൽ കൊണ്ടുവച്ചു. പക്ഷേ, അതിനു വേണ്ടത് വെയിൽ ആയിരുന്നു. വെയിൽ കൊള്ളാൻ വേണ്ടി പൂമ്പാറ്റ വെയിലടിക്കുന്ന ഒരു ചെടിയിൽ പോയി ഇരുന്നു. എന്നോടു സ്നേഹമുള്ള ആ പൂമ്പാറ്റ തിരിച്ചുവന്ന്, എന്റെ അടുത്തുകൂടി അതിന്റെ സുന്ദരലോകത്തിലേക്ക് പറന്നുപോയി.

സാധാരണ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നാരകക്കാളി എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന പൂമ്പാറ്റകളാണിവ. ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്ന ശലഭങ്ങൾ പ്രധാനമായും നാരകച്ചെടികളിലാണു മുട്ടയിടുന്നത്.

ആൺ - പെൺ ശലഭങ്ങൾക്കു നിറത്തിലും പുള്ളിയിലുമെല്ലാം വ്യത്യാസമുണ്ട്. മുട്ടയിട്ട് ഇരുപത്തിയൊന്നു ദിവസം കഴിയുമ്പോഴാണ്. ഇവ പൂമ്പാറ്റയായി മാറുന്നത്.

Name	: നാരകക്കാളി	Kingdom	: Animalia
Phylum	: Arthropoda	Class	: Insecta
Order	: lepidoptera	Family	: Papilionidae
Genus	: Papilio	Species	: Papolytes

■

പുലരി

റോസ്മി തോമസ്
BSc Maths
BVM College, Cherpunkal
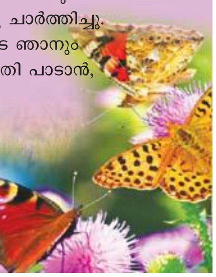
അകലെപ്പുലരിപ്പെണ്ണിൻ പുഞ്ചിരി-
യഴകുവിടർത്തീ മാനത്ത്
മഞ്ഞപ്പൂവുകൾ നിരനിരയായി
ചിരിച്ചുനിന്നൂ മുറ്റത്ത്
കൊഞ്ചും തളിരിനെ കുഞ്ഞിക്കൈയാൽ
തഴുകിയുണർത്തിയിളങ്കാറ്റ്,
പല വർണത്തിൻ പുടവയണിഞ്ഞൊരു
പൂമ്പാറ്റകളുടെ സല്ലാപം.
കുഞ്ഞാറ്റക്കിളിയീണംമൂളാൻ
ഒരുങ്ങിനിന്നൂ മടിയാതെ.
അകലെക്കളകളമൊഴുകും പുഴയും
തിരകളൊരുക്കി താളമിടാൻ.
ആയിരമോണത്തുമ്പികൾ പുലരിയെ
പൊന്നിൻ തൊങ്ങലു ചാർത്തിച്ചു.
പുലരിപ്പെണ്ണിൻ കൂടെ ഞാനും
ഒരുങ്ങിനില്പൂ സ്തുതി പാടാൻ,